

Nro: 1 – 2012

Mäntän työväenyhdistyksen soittokunta 90 vuotta

Soittokunta juhlakuvassa kymmenen vuotta sitten.

Mäntässä oli perustettu torvi-soittokunta jo vuonna 1882. Se ei soittanut työväenmusiikkia, joten toive omasta työväen soittokunnasta Mäntässä alkoi hahmottua. Vuonna 1921 ehdotettiin soittokunnan perustamista ja hankittiin soittimet. Ensimmäinen julkinen esiintyminen olikin jo maaliskuussa 1922

työväenyhdistyksen juhlassa. Sen jälkeen oli soittokunta osa työväen juhlatilaisuuksia. Eikä soittokunta esittänyt pelkästään työväenmusiikkia vaan myös esim. operettisävelmiä.

1930-luvun pulavuodet vaikeuttivat myös soittokunnan toimintaa siinä, missä ihmisten elämää muutenkin.

Tämä vaikeampi kausi kesti toisen maailmansodan loppumiseen asti, jonka jälkeen alkoikin työntäyteinen aika kotiuttamisjuhlien, iltamien ja tanssien merkeissä.

1960 - 90-luvuilla soittokunta jatkoi menestyksellisesti esiintymisiä eri tilaisuuksissa. Tehtiin paljon ulkomaanmatkoja. Ne liittyi-

vät joko Suomen työväen musiikkiliittoon tai sitten Mäntän ystävyyskaupunkeihin. Ulkolaisia vieraita kävi puolestaan Mäntän kesäisillä puhallinpäivillä. Vappumarssit olivat vuosikymmenet soittokunnan näyttävimmät esiintymiset. Viimeisin soittokunnan vappumarssi oli vuonna 1998. Vappuna soitetaan toki edelleen, mutta viime vuonna työväenyhdistyksen vappujuhlassa.

Noin 66 vuotta soittokunnan perustamisen jälkeen oli mänttäläinen yhteiskunta tullut siihen pisteeseen, että päätettiin yhdistää Mäntän työväenyhdistyksen soittokunta ja Tehtaan soittokunta siten, että soittokunnilla on yhteinen johtaja ja harjoitukset. Hallinnollinen organisaatio säilytettiin erillään. Myös esiintymisasut ovat soittokuntien omat.

Soittokunta on Mäntän työväenyhdistyksen alajaos. Se harjoittelee Mäntän Työväenopiston opintopiirinä, johon siis kaikilla halukkailla on mahdollisuus osallistua.

Soittajien määrä on vuosikymmenien aikana vaihdellut. Kun nuorisoorkesteri

toimi paikkakunnalla, saatiin useita uusia soittajia sitä kautta. Myös musiikkiopistosta tultiin harjoittelemaan yhteissoittoa. Tällä hetkellä ei Mäntässä ole minkäänlaisia vaskipuhaltimien opetusta ja tämä kyllä tuntuu soittajistossa. Ilman avustajia ei konsertteja pystytäkään esittämään. Avustajiksi saadaan joskus entisiä soittajia ja myös Jämsänjokilaakson soittokunnan soittajia.

Ajatus siitä, että puhallinmusiikki olisi kuoleva laji eikä

kiinnostaisi nuoria, on väärä. Joka toinen vuosi järjestettävissä kaksipäiväisissä puhallinmusiikin SM-kisoissa on jopa tuhat nuorta monista kymmenistä soittokunnista ympäri maata kilpailemassa taitojensa mukaisesti eri tasoilla. Uskon, että tämä notkahdus Mänttä-Vilppulassa korjaantuu ja soittokunta pysyy elinvoimaisena ainakin toiset 90 vuotta.

Ulla Rosenlund, soittokunnan puheenjohtaja

Huhtikuun harjoituksissa mukana vasemmalta Heikki Kivinen, Arno Heinänen, Veijo Sunttila, Kyösti Koskinen, Ulla Rosenlund, Pekka Waulu, Mirjam Havinen, Mikko Pesonen, Antti Wallenius, Eeva-Liisa Arola, Otto Rosenlund, Raimo Haapanen, Johtaja Antti Arola, Päivi Kainulainen, Pentti Peltonen, Keijo Maininki.

Kuvasta puuttuvat: Seppo Jantunen, Raija Vitikainen, Markku Pohja ja Teresa Rosenlund.

Hauskoja tapahtumia vuosien varrelta

Eräänä vuonna olimme esiintymässä Virtain palokunnan vuosijuhlissa.

Juhla alkoi kulkueena Virtain asemalta, mistä marssittiin kylän läpi juhlapaikalle. Kulkuessa oli soittokunnan lisäksi VPK:n vanhaa kalustoa ikä-järjestyksessä. Heti soittokunnan perässä oli hevosen vetämä palokunnan ensimmäinen "pruutti".

Rumpaleillemme, jotka olivat viimeisessä rivissä juuri ennen hevosta, tuli mieleen, että mitä jos tuo hevonen säikähtää, kun alamme soittaa.

No, se pitää ennen aloitusta testata, tuumasivat rytmi-työväen pojat.

Tuumasta toimeen. Lautasten soittaja lähestyi hevosta ja lähellä pollen turpaa pläjäytti voimalla lautaset yhteen. Hevonen tästä säikähti tietenkin suunnattomasti ja nousi kahdelle jalalle ja hirnui vimmatusti. Juuri ja juuri kuski sai pollen pidettyä aisoissa niin, ettei se lähtenyt villisti laukaamaan pitkin katuja.

– Joo, kyllä se säikähtää soit-

toa, tuumasivat rumpalit. Mutta ajuri piti pojille vihaisen puhuttelun siitä, miten hevosen kanssa pitää toimia ja "antaa sitten olla viimeinen kerta tuollainen säikäyttely".

No, siitäkään tilanteesta selvitettiin, siis "säikähdyksellä."

Vapun päivänä oli ennen yleensä 2 – 4 esiintymistä lähi-seudun työväenyhdistysten tilaisuuksissa.

Taas Vapun päivänä oli kolme marssisoittoa ja vielä iltajuhlan esiintyminen Ruovedellä.

Päivän marssisoitot sujuivat hyvin ja aika väsyneenä suunnattiin pikkuautoilla vielä kohti Ruovettä.

Perillä aloimme "roudaamaan" soittimia ja muita "kamoja" lavalle, kun eräs hieman isomman torven soittaja alkoi kysellä soittimensa perään. Kukaan ei ollut nähnyt hänen torveaan. Kaikki autot synnättiin tarkkaan, mutta soitinta ei vain löytynyt.

Nuotit ja teline oli kyllä mat-

kaan lähtenyt, mutta torvi oli jäänyt Mänttään.

Hieman hämillään ja nolona kaveri kuunteli, kun me muut soitimme iltajuhlan ohjelman läpi. Totesi vain, että tuli aika vähän pitkäksi.

Myös ulkomailla on soittokuntamme esiintynyt useita eri kertoja.

Olimme Tallinnassa paikallisissa laulu- ja soittojuhlissa esiintymässä.

Valmistuimme marssisoittoa muiden osallistujien kanssa. Tarkoitus oli marssia ison joukon ja usean soittokunnan kanssa juhlakentälle.

Meiltä kuitenkin puuttui bassorummun soittaja, joten kyselimme paikalliselta orkesterilta, olisiko heillä vapaaehtoisia avustajia. No, innokas bassorumpali löytyi.

Ei muuta kuin kaverille hihnat kiinni selkään ja iso bassorumpu syliin.

Marssi alkoi ja homma toimi, mutta hetken kuluttua tapahtui kömmähdys.

Avustajamme oli edellisenä iltana "laulanut ja soittanut" todella kovaa, joten askel oli hieman horjahteleva. Kaveri kompastui jalkoihinsa ja meni nurin bassorummun kanssa, joka siis oli tiukasti sidottuna remmeillä soittajaan kiinni. Katu vietti siinä kohdassa hieman alaspäin ja bassorumpu pyöri muutaman kerran ympäri soittaja mukanaan.

Katsoimme avuttoman näköisinä tapahtumaa, mutta auttaa ei voinut, kun marssi jatkui ja soiton piti soida. Kaveri jäi makaamaan kadun viereen selälleen ja basso-rumpu jäi vatsan päälle "pömpöttämään". Toisaalta tilanne oli hiukan huvittava, mutta silloin ei yhtään naurattanut.

Avustajan oma soittokunta tuli hieman jäljempänä marsijonossa ja pelasti kaverin pätkähästä. Perillä saimme vielä bassorummun takaisin aivan ehjänä, joten tässä tapauksessa oli niin sanotusti onni onnettomuudessa.

Kyösti Koskinen

MÄNTÄN TYÖVÄENYHDISTYKSEN SOITTOKUNTA

90 – VUOTTA, JUHLAKONSERTTI

MÄNTÄN LIIKUNTASALISSA
01.05.2012 KLO 16:00

Onnitteluiden vastaanotto ja
kahvitus alkaen klo 15:00

Juhlapuhe opetusministeri Jukka Gustafsson

Mahdolliset muistamiset pyydämme
osoittamaan soittokunnan
tilille: 552107 – 513160

Vapaa pääsy
Mäntän Työväenyhdistyksen
soittokunta ry.

"Liian suureksi ei voi arvostaa sitä merkitystä, mikä näillä laulukuoroilla ja torvisoittokunnalla on ohjelmanantajana työväenyhdistyksen järjestämässä juhlissa, puhumattakaan siitä, mitä ne ovat merkinneet paikkakunnan työväestön musikaalisten harastusten sekä musiikkitajun ja -taidon kehittymiselle." (Mäntän Ty:n 50-vuotishistoriikki)

Kolho eilen, tänään, huomenna

Lapsuuteni Kolho

Mietin, mitä tulee mieleeni sanasta puhallinsoittokunta tai paremminkin torvisoittokunta, kuten sitä lapsuudessani yleisesti nimitettiin. Siitä ajasta on yli 50 vuotta. Kolhon Työväentalolla järjestettiin silloin usein iltamia, jotka toisinaan aloitettiin juhllisesti torvisoitolla. Tilaisuus huipentui usein näytelmään ja lopuksi oli puolitoista tuntia tanssia. Metsäkullissien takana tuli harjoiteltua tanssitarissa tanssia. Ennen tanssiharrastusta oli kuitenkin voimistelu mieluisin ajanviettopani. Sitäkin harjoitettiin työväentalolla kevättävissä Kolhon Vihurin toimesta ja esiintymässä käytiin lähi-kaupungeissa. Matkaa tehtiin Kuusiston Onnin kuorma-auton lavalle siirrettyillä penkeillä. Joka neljäs vuosi oli TUL:n liittouhlat Helsingissä ja ensimmäinen matka junalla sinne sai aikaan pienten perhosten tanssin vatsan pohjassa.

Tältä ajalta on jäänyt mieleeni monet mukavat muistot työväentalolla vietetyistä ajoista. Usein sen eteläisestä kulkahuoneesta kuului harrastusillan alkajaisiksi yhteinen huudahdus: K – I – V – A, kiva, kiva, kiva. Kolhossa harrastettiin Vihurin toimesta mm. voimistelua, lentopalloa ja painia. Vetäjien puute vaikutti myöhemmin voimisteluryhmien loppumiseen.

Myöhemmin, kun omat kolme poikaamme varttuivat, he kaikki pelasivat kukin vuorol-

laan Vihurin riveissä lentopalloa. Lentopallo olikin pisimpään säilynyt harrastuspiiri. Nykyään lentopalloa pelataan Kolhossa aikuisten kuntolen- topallon merkeissä. Myös salibandy harrastetaan eri ikäkausiryhmissä. Nykyisin on aikuisille tarjolla joogaa sekä naisten että miesten liikunta- piirejä.

Vireää toimintaa kyläyhdistyksen toimesta

Vuonna 1997 perustettiin Kolhon kyläyhdistys, jossa olin ensin hallituksen jäsenenä ja muutaman vuoden rahastonhoitajana. Ennen tämän vuoden alusta alkanutta puheenjohtajan pestiä ehdin toimia yhdistyksemme sihteerinä kymmenen vuotta. Näihin viiteentoista vuoteen mahtuu paljon toimintaa. On laadittu Kolhon kyläsuunnitelma, järjestetty lapsille juhannuskiilpailuja ja Liikkuva kesä-toimintaa.

Melkein alusta asti on järjestetty kahvikonsertteja ja valittu vuoden Kulkuri. Suurin voimainkoetus oli rakentaa talkoilla Ukonselän rantaan kesäteatteri

Toiminnan rahoittamiseksi yhdistyksen aktiiviset jäsenet ovat toimineet Mänttä-rallin raveissa järjestysmiehinä. Tehtaan kattoja on siivottu ja haravoitu pihoja. On pidetty myyjäisiä ja arpajaisia. Näkyvimmat ja mieliin painuvimmat ovat olleet Kaijanselällä järjestetyt ravit. Niistä joudut-

tiin luopumaan leutojen talvien vuoksi.

Harmi sinänsä, koska ne olivat hyvin pidettyjä ravikansan keskuudessa. Lisäksi ne olivat yhdistykselle myös tuottoisia vaikkakin toisaalta kovin paljon talkootyötä vaativia tapahtumia.

Ravien tuotoilla hankittiin esim. Kolhon koululle uusi piano ja seuraavana kesänä palkattiin kaksi nuorta miestä vetämään ensimmäistä Liikkuva kesä-toimintaa.

Kyseistä toimintaa varten yhdistys on palkannut kerrallaan 4 – 6 nuorta jo kymmenen vuoden ajan.

Liikunnallinen kerho kestää kaksi viikkoa ja siihen liittyy myös uimakoulu. Toiminta huipentuu aina juhannusaattona pidettyihin lasten olympialaisiin, joissa jokaiselle osallistujalle jaetaan palkintopallilla mitalit kaulaan. Tapahtuma on vuosi vuodelta tullut yhä suosittumaksi, joten emme ole "uskaltaneet" mainostaa sitä lehdissä.

Kahtena viime kesänä on Kolhon entisellä asemalla järjestetty taide- ja kädentaitonäyttelyitä sekä runotapahtumia. Viime kesänä siellä suuren suosion sai Ilkka Tervoson "Yksi sota – kolme tarinaa" luento vuoden 1918 tapahtumista.

Tilaisuuksien järjestämisen ko. tiloissa teki mahdolliseksi sen uusi omistaja Arne Raevaara. Itse asemarakennus ja sen vieressä oleva makasiini on Museoviraston suoje-

lukohde ja sillä on historiallisestikin suuri arvo Kolholle. Maalasihan Eero Järnefelt sen edustalla Juhani Ahon "Rautatie" teoksen kanteen Matin ja Maijan ihmishahmot, joiden mallina oli Kolhon talon väkeä.

Kolhon kyläyhdistystä perustettaessa yksi tavoite oli, että se loisi pohjaa jo olevien yhdistysten ja järjestöjen yhteistyölle. Paljon on jo saatu aikaan laatimalla aloitteita ensin Vilppulan kunnalle ja nykyisin Mänttä-Vilppulan kaupungille. Laakereille ei kuitenkaan ole syytä jäädä lepäilemään. Yhteistyötä on jatkettava, jotta oma kylämme säilyisi elävänä ja houkutelisi edelleen uusia asukkaita muuttamaan paikkakunnalle. Tästä hyvänä esimerkkinä ovat jo Karhutien kauniille rantatonteille rakennetut ja vielä rakenteilla olevat kuusi uutta asuintaloa.

Kyläyhdistysten merkitys tulee kasvamaan lähitulevaisuudessa, kun kuntia yhdistellään. Matti Helin kirjoitti aihetta sivuten Aamulehdessä otsikolla "Kuntademokratias- ta aidoksi lähidemokratiaksi". Kirjoituksen mukaan asukas- ja kyläyhdistykset voisivat osallistua alueensa maankäytön ja palvelujen suunnitteluun prosessien alusta lähtien tasavertaisina toimijoina.

Minulla uutena puheenjohtajana on toive saada uusia nuorempia henkilöitä kiinnostumaan yhdistystoiminnasta ja liittymään joukkoomme. Samalla elvytettäisiin perinteistä talkoohenkeä ja yhteisöllisyyttä.

Haluan kiittää kaikkia toimintamme tukijoita, kuten kaupunkia, kolholaisia eri yrityksiä ja muita yhteistyökumppaneita.

Puhallinmusiikin perinteitä kaupungissamme jatkaa 90-vuotias Mäntän Ty:n soittokunta. Onnea ja menestystä juhlivalle soittokunnalle!

Tuula Juurakko

Kolhon Vihurin voimistelijatytöt ja -pojat, naisvoimistelijat, lentopalloilijat ja painijat on kuvattu Helsingissä Urheilumuseon rappusilla 2.7.1959. Kuvassa kirjoittaja istuu alarivissä ohjaajan oikealla puolella.

Marssisoitto kuuluu jokaiseen vappuun.

*Valpurin päivä,
kevään juhla.
Aurinko sulattaa
sisimmästäni talven
ja silmäni
aukeavat huomaamaan
jopa räkättirastaan
kauneuden!*

Irma Rönni

Ensimmäisen luokan kevät

Ensimmäisen luokan kevät me väännettiin bluesia Jampan saunakamarissa kaikki sen talven saksan kuuntelut A-duurista. Pössyteltiin dynamiittia ja ulvottiin kuin miehet

kahdentoista baarin miehet.

Me mentiin jo varhain muodista, sauhuttiin kingeistä gallaghereista ja torvisektioista väärinä aikoina

oltiin itse asiassa omasta mielestämme hienoa väkeä, joka ymmärsi kielisatsien ja pullonkaulojen syvimät puheet ja tiedetään me vieläkin, että musta mies miksa hi-hatin valkoista veljeään kovemmalle.

Myöhemmin mä jammailin linnassa. Mulle maksettiin vähän niin kuin bluesista kuuluu.

Kirjoita siitä yleisönosastoon. Kirjoita, miten tappomiehiä hyysätään, eivätkä omaisetkaan soita vanhuksille.

Ja kanttori laulaa mummojen kanssa virsiä, ei bluesia ollenkaan.

Teemu Paarlahti

Huhtikuu

Päivä sulattaa yön kopertaman aamun, telkän helinä kiirii veden yllä. Uskollinen joutsenpariskunta kuhertelee keskenään, lehahtaa lentoon torvea toivotellen. Isokoskelopari hakeutuu omaan rauhaansa. Sorsat narisevat, lokit kirkuvat. Kevät on tullut!

Kielonpäivänä

anna muistojesi vapaasti virrata, tehdä itsestäsi nuori ja rakastunut kesäyön valoisuudessa kielon huumaavassa tuoksussa rakastettu vierelläsi.

Irma Rönni

Missä ollaan

Harrastukseni

Soittokunta juhlii, mutta kuvat kertovat myös monen soittajan pitkästä harrastuksesta musiikin parissa. Kyselimme ihmisiltä, mitä he tekevät vapaa-ajallaan. Lehden runot kertovat kirjoittamisharrastuksesta, valokuvat myös ottajastaan. Lapsena saatu kipinä liikuntaan ei ole sammunut. Hyvä harrastus antaa meille voimia arkeen.

Marja Jokela

Olen aina harrastanut taidelajeja ja käsillä tekemistä. Opiskeluaikana sain käyttörahaa ompelemalla ihmisille vaatteita ja maalamalla muotokuvia sekä piirtämällä maionksia. Kotona arvostettiin käsillä tekemisen taitoja, äiti ompeli ja isä valmisti mm. kenkiä.

Posliinia aloin maalata vuonna 1992 asuessani Oulussa. Posliininmaalauksen harrastus, joka rauhoittaa mielen ja siinä kädenjälki näkyy pitkälle tuleviin vuosiin.

Ilkka Jatkola

Sain työkomennuksen Amerikkaan v.1993. Kun vapa-ajal-

la ei ollut muuta tekemistä, lähdin mukaan golfkentälle. Siitä se alkoi ja jäin koukkuun.

Kävin Virroilla golfkurssin palattuani kotiin ja siitä innostukseni oikein lähti. Olen käynyt pelaamassa Marokossa, Tunisiassa, Thaimaassa, Latviassa ja Ruotsin Ronnebyssä pohjoismaisen kuntavierailun yhteydessä 2008. Tämä harrastus on tosi mielenkiintoinen, kentällä tapaa ihmisiä laidasta laitaan, eri ammattikunnan edustajia, kaikki saman asian harrastajia.

Ahti Koivu

Valokuvausharrastus alkoi kansakoulun 6. luokan luokkaretkellä Helsingissä. Otin perheen pokkarilla kuvia. Kuvasin nelisen vuotta. Harrastus hiipui, kun filmejä jäi kehittämättä ja rullassa oli mielestäni vähän onnistuneita kuvia.

Digitaalijän myötä tuli polte hankkia välineet, sitten taas parempi kamera ja nyt on varusteita aivan liikaa. Kun tiivispaperikone pysähtyi ja jalostus siirtyi Saksaan, sain ajatuksen ja luvan siirron kuvaamiseen. Laitoin apurahanomuksen Paperiliittoon ja se eteni SAK:n kautta Kansan Sivistysrahastoon, josta tuli myönteinen päätös keväällä 2010. Valokuvanäyttely "Tiivis työn teki" on nähtävänä Mäntän kaupungintalolla.

Kyösti Koskinen

Aloin opetella klarinetin soittoa 11-vuotiaana. Perustettiin koulubändi, jossa keikkailuni alkoi täytettyäni 16.

Sitten kuvaan tulivat saxofonit. Lauluhommat aloitin vähän vanhempana, mutta muistan aiemminkin laulaneeni pari laulua illassa. Ensimmäinen julkinen laulu-

esitykseni oli "Suudelmin suljetut kirjeet" Kolhon Seurantalolla.

Keikkamuusikkona minusta ei tullut ammattimieheä, vaan keikkailu säilyi harrastepohjalla.

Nykyään harjoittelen viikoittain. Kuulun Mäntän soittokuntaan ja Projekti-yhtyeen ohjelmistoa uusittaessa ja muutenkin on "ansatsia" pidettävä yllä. Tanssikeikkoja tehdään yhtyeen kanssa sopivasti ja kymmenes pitkäsoittolevy on työn alla.

Musiikista olen saanut todella paljon, ystäviä, avartavaa matkailua, virikkeitä, iloa ja esiintymisen riemua.

Voisin todeta, että ilman musiikkia elämäni olisi lähes mahdotonta.

"Tiivis työn teki" valokuvanäyttely on nähtävänä Mäntän kaupungintalolla 25.5.–21.6.2012. Aikuista miestä ja lapsena aloitettua harrastusta juhlietaan Ahtin päivänä.

Ahti Koivu

Vaalit – vaikuta

Näillä ajatuksilla alkoi minun kunnallispoliittinen taipaleeni.

Ei toki niin, että olisi ollut itsestään selvää, että minusta tulisi kaupunginvaltuutettu. Vaikuttamista mielestäni on jo sekin, että lähtee vaaleihin ehdokkaaksi.

Vaatii tietynlaista luonnetta tai ominaispiirrettä ollakseen valmis luopumaan monista omista tekemisistään ja antaa työpanoksensa ja aikaansa yhteisten asioiden hoitamiseen.

Kaupunginvaltuusto ja hallitus päättävät kunnan ja kuntalaisten asioista parhaaksi katsomallaan tavalla ja määrittelevät mm. erilaisia tavoitteita, joiden saavuttamiseksi esityksiä valmistellaan ja päätöksiä tehdään.

Lautakunnat puolestaan tekevät päätöksiä kukin omalla sektorillaan.

Näissä kaikissa hallintoelimissä olen päässyt vaikuttamaan ja tekemään päätöksiä. Se on sitä demokratiaa, kun vaaleissa valitut ihmiset tekevät meidän kaikkien kuntalaisten puolesta ja parhaaksi päätöksiä.

Meillä Mänttä-Vilppulassa on ollut oma kansanedustaja n. neljä vuosikymmentä. Tätä

asiaa emme koskaan pysty arvostamaan liikaa.

Alkuvuodesta 2010 minulta kysyttiin mahdollisuutta lähteä mukaan seuraaviin eduskuntavaaleihin. Mietin asiaa pitkään monelta eri kantilta ja keskustelin lähimmäisteni kanssa asiasta. Tein lopulta päätöksen, jota en ole katunut. Annoin suostumukseni puolueosastolleni, joka asetti minut ehdolle jäsenäänestykseen.

Vaalityö omalta osaltani alkoi jo tuolloin keväällä 2010, koska miestä ei tunnettu oman alueen ulkopuolella. Ainoastaan nimi oli ehkä joillekin tuttu. Pirkanmaalla järjestettiin puolueen jäsenäänestys, jossa menestyin hyvin ja tulin valituksi kansanedustajaehdokkaaksi.

Oli seuraavan ison päätöksen aika. Ajoin vuorotteluvapaata työnantajaltani ja se myönnettiin.

Alkoi kolme kuukautta kestänyt Pirkanmaa-kiertue, jonka aikana ajoin vanhalta asuntoautolla 9000 km, tapasin tuhansia ihmisiä sekä kuulin satoja juttuja ja tarinoita. Tuona aikana minulla oli kaksi vapaapäivää, joista toisena sunnuntaina otettiin vaalikuvia ja toisena huollettiin autoa.

Henkilökohtainen Pirkanmaa-kiertueeni päättyi vaalivalvojaisiin. Oli pakko todeta, että puolue ei pärjännyt odo-

tetusti. Henkilökohtainen tulos oli mielestäni kuitenkin hyvä.

Haluan kiittää vielä kerran teitä kaikkia, jotka teitte minulle mahdolliseksi tämän kokemuksen. Kiitos antamastanne avusta ja tuesta vaalityössäni.

Ensi syksynä on taas mahdollisuus lähteä vaikuttamaan. Kutsun ja kannustan sinua mukaan. Yhteisten asioiden hoitaminen kuntatasolla on hyvä keino vaikuttaa ja pitää meistä kaikista huolta.

Kai Lindroos

Kevään odotusta Melaskoskella.

"Työväen toimintaan laulu ja soitto ovat eroittamattomasti sulautuneet. Korkeita taiteellisia vaatimuksia ne eivät varsinkaan alkuaikoina täyttäneet, mutta sen sijaan ne kyllä ovat antaneet tyydytyksen työväestön sisäiselle kaipuulle." (Mäntän Ty:n 50-vuotishistoriikki)

Soittokunnan toiminta pääsi alkuun, kun Vilppulan työväenyhdistys oli halukas myymään torvisoittimensa. Velkakislaadittiin, loppusumma oli 8250 mk. Ensimmäinen seitsikko aloitti harjoittelun johtajanaan Arvo Lång.(Pöytäkirjoista)

*Piipustamme tulee savua.
Naapurin mukaan se on varma merkki:
Isäntä on kotona.
Olen palellut koko viikon,
pitänyt tulta takassa joka ilta.
Samalla poden huonoa omaa tuntoa
- vai onko se voitonriemua –
olen sekoittanut naapurin pasmat.*

Irma Rönni

VAALIT – VAIKUTA

Lähde ehdokkaaksi syksyn kunnallisvaaleihin. Ota yhteyttä:

Auli Välimäki, kunnallisjärjestön pj.
puh. 044 5990024,
auli.valimaki@manttavilppula.fi
Pirjo Mikkonen, siht. puh. 0503844803,
pirjomikkonen@hotmail.com
Jorma Suonpää, Vilppulan ty:n pj.
puh. 040 5355810, suonpaaj@gmail.com

Mänttä-Vilppulan sosialidemokraatti

Toimituskunta: Auli Välimäki, vastaava päätoimittaja, Sirkka-Liisa Anttila, Teuvo Lehto, Pirjo Mikkonen, Eero Pirttijärvi, Jukka Pohjala
Julkaisija: Mäntän Työväenyhdistys ry
www.manttavilppulasosialidemokraatit.fi